

svenske og den norske Lov forbyder sindsyges Ægteskab, ganske uden Mulighed for nogen Dispensation. For den kønsyge og Epileptikeren opstiller den svenske Lov dispensabelt Forbud. Den norske Lov forbyder ubetinget Syflitikerens Ægteskab, forsaavidt Sygdommen endnu frembyder Smittefare, medens den for andre Kønssygdomme og for Epileptikere har samme Ordning som det danske Forslag.

Samtidig med at disse nye Ægteskabsbetingelser foreslaas, fjernes nogle af de nugældende, saaledes den særlige Tilladelse, som militære skulde have for at indgaa Ægteskab. Det samme gælder den Erklæring, som Personer af forskellige Trossamfund skulde afgive, inden de indgik Ægteskab, om, i hvilken Trosbekendelse de vilde lade deres Børn opdrage. Afkrævelsen af dette Løfte som Betingelse for at indgaa Ægteskab maa anses for absolut forkastelig, der er ikke nogen som helst Tvivl om, at mange, naar de ønsker at indgaa Ægteskab, afgiver en saadan Erklæring, fordi de er nødt dertil, da de ellers ikke kan blive gift, men uden noget Øjeblik at tænke paa at opfylde det i denne Erklæring liggende Løfte eller i hvert Fald kun opfylde det efter dets Bogstav og aldeles ikke efter dets Aand. — Den nugældende Regel om Forbud mod, at Personer, som har nydt urefunderet Fattigunderstøttelse, indgaa Ægteskab, indskrænkes til at gælde Mænd, der er under vedvarende Fattigforsørgelse. Medens det oprindelig var foreslaaet, at disse ikke maatte indgaa Ægteskab, naar deres Forsørgelseskommune gjorde Indsigelse derimod, har Folketinget rettet Bestemmelsen derhen, at de skal have Forsørgelseskommunens Samtykke.

Forbudet imod Ægteskab mellem Adoptant og Adoptivbarn har Folketinget fjernet og erstattet med en Regel i § 185 om, at ved et saadant Ægteskab bortfalder Retsvirkningerne af Adoptionen. Endelig har Folketinget i § 20, Nr. 10, indsat et Paabud om, at Brudefolkene paa Tro og Love skal erklære, om de har Børn udenfor Ægteskab, overfor hvilke der paahviler dem Forsørgelses- eller Bidragspligt.

Kapitel III handler om Lysning. Den kirkelige Lysning opretholdes ikke, men i Stedet derfor træder en anden Bekendtgørelsesmaade, idet man dog for denne bevarer Navnet Lysning og tillige træffer Bestemmelser, som fjerner den nu meget lette Adgang til at indgaa Ægteskab uden foregaaende Lysning derved, at man løser det saakaldte Kongebrev. Ellers skal jeg

ikke komme nærmere ind paa disse Regler. Men hvad angaar Ægteskabets Stiftelsesform, som omhandles i Kapitel IV., maa jeg gøre nogle Bemærkninger, idet vi dér staar overfor et i Rigsdagen velkendt gammelt Stridsspørgsmaal om, under hvilken Form Ægteskabet skal indgaaes. Kommissionen havde i sit Udkast Forslag om, at der skulde være frit Valg mellem kirkelig Vielse og borgerlig Ægteskabsstiftelse. Dette er det eneste væsentlige Punkt, paa hvilket jeg ikke har kunnet følge Kommissionens Indstilling, idet jeg bestemt maa holde paa, at Ægteskabets Indgaaelse er en borgerlig Akt, og at det bør stiftes for de borgerlige Myndigheder. Derfor bør borgerlig Ægteskabsstiftelse være tvungen, idet saa en kirkelig Indvielse kan følge efter. Forslaget er paa dette Punkt i Folketinget undergaaet nogle mindre væsentlige Ændringer, der dog ikke bryder med det angivne Princip. Navnlig er den af Kommissionen anvendte, ikke særlig heldige Betegnelse for den, der forretter Vielsen, nemlig Giftfogeden, blevet fjernet. Det samme gælder for Resten ogsaa selve Ordet „Vielse“ som Betegnelse for Ægteskabets Indstiftelse. Der er dernæst tilføjet nogle Regler for den efterfølgende kirkelige Indvielse af Ægteskabet, som kun maa finde Sted, naar Bevis for dets behørlige borgerlige Indgaaelse foreligger.

Kapitel 5 er et Hovedkapitel i Forslaget. Det indeholder en Reform med Hensyn til Hustruens Stilling indenfor Ægteskabet, som er i høj Grad paakrævet, fordi Kvindens Stilling som Hustru ingenlunde staar paa Højde med den Stilling, hun har opnaaet i øvrigt indenfor det borgerlige og politiske Samfund. Ligesom hun dér har vundet fuld Ligestillethed med Manden, bør hun ogsaa indenfor Ægteskabet have en saadan. Dette søges opnaaet ved Regler i Lovforslagets Kapitel V og VII, men i øvrigt ogsaa ved Regler i de andre Kapitler. De almindelige Regler for Ægteskab findes i Lovforslagets §§ 38 og 39. § 38 foreskriver, at „Mand og Hustru skal vise hinanden Troskab og være hinanden til Støtte. De skal i Fællesskab varetage Familiens Tarv“, og i § 39 hedder det: „Det paahviler Mand og Hustru, gennem Tilskud af Penge, gennem Virksomhed i Hjemmet eller paa anden Maade, at bidrage, hver efter sin Evne, til at skaffe Familien det Underhold, som efter Ægtefællernes Livsvilkaar maa anses for passende. Til Underholdet henregnes, hvad der udkræves til Husholdningen og Børnernes Opdragelse saavel som til Fyldestgø-